

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้มีความเหมาะสม
มากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออก
ข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ก.อ.ร.” ต่อจากบทนิยามคำว่า “ก.อ.ม.” ในข้อ ๓
แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณา
เรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๗/๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“ข้อ ๑๗/๑ ก.อ.ม. อาจมีมติจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ร้องทุกข์ทิ้งเรื่องร้องทุกข์นั้น

(๒) ก.อ.ม. ไม่สามารถพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ ต่อไปได้ เนื่องจากไม่มีข้อมูลหรือเอกสารเพียงพอต่อการพิจารณา

(๓) การร้องทุกข์มีประเด็นซ้ำซ้อนกับประเด็นที่ผู้ร้องทุกข์เคยร้องทุกข์มาแล้ว

(๔) ผู้ร้องทุกข์ได้ใช้สิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. หรือได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้ว

เมื่อ ก.อ.ม. มีมติจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ใดแล้ว ให้แจ้งอธิการบดีทราบเพื่อจำหน่ายออกจากสารบบการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วย ทั้งนี้ มติให้จำหน่ายเรื่องของ ก.อ.ม. มิให้ถือเป็นการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๘/๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“ข้อ ๑๘/๑ ในระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ม. จะนำเหตุแห่งการร้องทุกข์มาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ร้องทุกข์ในลักษณะที่เป็น การกลั่นแกล้งหรือทำให้ผู้ร้องทุกข์ได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมไม่ได้”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ม. หรือในกรณีที่ ก.อ.ม. มิได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕ ให้มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.อ.ม. หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.อ.ร. หรือในกรณีที่ ก.อ.ร. มิได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๑/๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“ข้อ ๒๑/๑ ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความ
คับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา อาจารย์ร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ได้

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้นำ
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายศักดิ์ทิพย์ ไกรฤกษ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ